

[Ministeren for offentlige arbejder.]

hr. Arentoft sagde, en statslig styring, en socialisering. Hvad er egentlig forskellen på statslig styring og statslig koordinering? Det afgørende er jo, at vi har så og så mange reserver her i landet og vi har så og så store muligheder for investering. Så skal vi selvfølgelig bruge dem sådan, at vi ikke investerer til højre og til venstre, men finder ud af, hvor det både geografisk, erhvervsmæssigt og også — som hr. Svend Erik Sørensen sagde det — miljømæssigt vil være bedst at placere de forskellige ting.

Jeg har naturligvis også bemærket mig den udtalelse, der er kommet fra Århus havneråd. Jeg tror, det var hr. Kurt Brauer, der brugte udtrykket, at man altid hidtil havde haft „alles kamp mod alle“, idet han tilføjede, at det kunne man ikke have. Man kunne måske sige, det er Århus' kamp mod Esbjerg en gang imellem, som fører frem til en række af disse ting. Det er jo en oversigt planlægning, vi skal have, og naturligvis skal Århus også ind i dette billede. Jeg vil sige, at netop i landshavnerådet, hvor Århus er repræsenteret, vil man have lejlighed til at fremføre sine synspunkter på et langt tidligere tidspunkt, og her vil man kunne forhandle om tingene. Her har vi netop en fordel ved et landshavneråd. I øvrigt må vi tage hensyn til de bemærkninger, der er faldet fra Århus havneråd, og tage dem med i vore overvejelser.

Til hr. Gydemark skal jeg blot sige om de uniformerede eller desuniformerede takster — som man siger på det særlige sprog, man bruger inden for trafikhavnene — at i mange år har Sammenslutningen af danske Havne jo ønsket at bibeholde de uniformerede takster, mens erhvervsrepræsentanterne i havnelovskommissionen har været tilhængere af desuniformering. Undersøgelser i kommissionen har imidlertid vist, at en fuldstændig gennemførelse af desuniformeringen ville give et så betydeligt spring i takstniveauet, at dette ikke kunne accepteres. På den anden side vil en individualisering, som der er talt om her i dag, inden for visse grænser være af tvivlsom værdi med henblik på at afhjælpe de ulemper ved ensartede takster, som man fra erhvervslivets side har peget på. Der er altså ikke endnu taget stilling for eller imod princippet om bevarelse af ens takster i provinshavnene.

Vi har fra ministeriets side hidtil delt havnesammenslutningens opfattelse med hensyn til uniformering, men har for at tage brodden af erhvervslivets kritik foreslået den særlige udlånsordning inden for de kommunale trafikhavnes kreds, således at de af erhvervslivet erlagte midler i form af havneafgifter kan komme den kommunale trafikhavnesektor som helhed og dermed erhvervene til gode.

Jeg bemærkede mig, at hr. Lowzow var glad for ordensreglementerne og sluttede op om min gode kollega fiskeriministeren, der gerne vil have den aktuelle situation ført over under ministeriet for offentlige arbejder. Jeg tror altså ikke, det er det rigtige sted at placere det i øjeblikket.

Jeg bed mærke i det, der blev sagt om landsplanlægning og regionplanlægningen og kommunalplanlægning, og jeg vil gerne citere fra trafikreguleringen, hvor jeg sagde, at jeg havde fremsat et forslag til en havnelov, og derfor ville jeg ikke

„gå ind på havnenes og søfartens problemer, men blot understrege den betydning, som søtransporten har i vort samlede trafikmønster — ikke blot i forhold til udlandet, hvor denne transportform stadig er dominerende, men også i vort indenlandske transportsystem.“ (Folketingstidende sp. 711).

Jeg mener altså, det må være en forudsætning, at den søtrafik, vi har, også sammenarbejdes med landtrafikken.

Over for den, der har nævnt landshavnerådet, skal jeg gøre opmærksom på, at jeg i min fremsættelsestale dog har sagt i forbindelse med sammensætningen af landshavnerådet, at den almindelige udvikling mod medarbejderrepræsentation, som er sket i de seneste år, siden kommissionen udarbejdede forslaget til rådets sammensætning, gør det naturligt, at der også sikres de på havnene beskæftigede repræsentation i rådet. Det kan da også være rimeligt at overveje, om ikke en organisation som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd var rigtigt placeret i landshavnerådet. Men det er jo en række af de detailsproblemer, som vi skal tage stilling til i det udvalgsarbejde, som jeg glæder mig til at kunne være til rådighed for.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er ministerens bemærkninger her i svartalen, som kalder mig frem. Ministeren